

БЕЛЕЖКА НА ПРЕВОДАЧА

Както и в останалите свои произведения, в „Геном“ Лукяненко е въгнал в текста редица алюзии и културни препратки, някои от които не са особено понятни за нерускоезичните читатели.

Името на расата „цзигу“ идва от „цзи-гу“, руската транскрипция на името на китайската богиня на отходните места. „Фенхуан“ е наименованието на феникса в китайската митология. Халфлингите са другото наименование на хобитите в романите на Толкин и неговите последователи.

Името на Ким Охара сочи към Кимбол О’Хара, главния герой на романа „Ким“ от Ръдиард Киплинг. Това е и намек за истинската специализация на момичето.

Фамилията на Пол Лурие е същата като на литературен критик, автор на изключително негативни ревюта на произведения на Лукяненко. Според самия Лукяненко това е абсолютно случайно съвпадение. Пак Генералов пък носи фамилията на потребител от някогашната мрежа ФидоНет Владимир Генералов, известен с това, че е бил непримирим хомофоб.

Името на Питър Волк, матрицата на клонинга Шерлок Холмс, е почти същото като на актьора Питър Фолк, който играе знаменития детектив Коломбо.

На едно място в романа почитателите на фантастиката ще разпознаят известните герои на Лоис Макмастър Бюджолд – Майлс Воркосиган и Иван Ворпатрил.

Юрий Семячки е руски книгоиздател, известна фигура сред руския фендъм. По някое време в началото на 90-те години той се оплакал на един от конвентите по фантастика, че циганка му предсказала, че ще умре, преди да навърши четирийсет години. На шега първо Лукяненко, а после и други руски фантасти, като Владимир Василев, Александър Громов, Олег Дивов, започват да „убиват“ Семячки в произведенията си, за да излъжат предсказанието. Освен в „Геном“, Лукяненко е „убивал“ Семячки във „Фалшивите огледала“, „Спектър“, „Нощен патрул“ и в други свои книги. Понастоящем петдесет и три годишният Семячки е още жив и се радва на добро здраве, макар и наскоро да е претърпял сърдечна операция.

В оригинала на последната глава на „Геном“ има послание на автора към читателите, което може да се прочете само по главните букви в главата. В това послание Лукяненко обявява романа за пародия на жанровете киберпънк и космическа опера и поднася извиненията си на читателите. В българския превод посланието е избегнато – първо, защото заради него не си струва да се правят ненужни промени в хубавата последна глава, и второ, защото каквито и да са били първоначалните замисли на автора, в крайна сметка се е получил един повече от сериозен роман.